

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Kártyás, szerencsejátékos Budapest*

Forrás:

Nemzeti Ujság

Bp.

(Hely)

1921. T. 19.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

795.4

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinomda 1920

A kártyás, szerencsejátékos Budapest.

Milliók játék zártkörű klubokban és magánlakásokban. — Bécsbe szöktek a hivatásos nagy kártyások. Mit mond a rendőrség kártyaosztálya.

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) A szerencsejáték, akár a mese, annyi idős, mint az emberiség; formájában és lényegében örök és változatlan. De soha tán olyan eszeveszetten nem dühöngött világszerte a szerencsejáték, mint a mai szerencsétlen, ideges, háborúgyötörte világban.

S amint a szenvedésekből, úgy e patológikus tünetből is alaposan, tán minden városnál nagyobb mértékben kiveszi a részét ifju, bűnös Budapest. A nyomorgó közhivatalnok, vagy az irtózatossorus vagonlakó, amikor fűtetlen lakásában áramtakarékosság szempontjából esti tíz órakor alomra hajtja fejét, nem is gondolja, hogy gondosan befüggönyözött ablakok mögött ilyenkor ébrednek a játékosok tömege és a játékosokból élő croupierek, zsetonosok, játékmesterek, pincérek légiója, hogy az éjjelkor kezdődő és a késő reggeli órákba nyúló kártyacsatákon résztvegyenek vagy asszisztáljanak. Pazar klubhelyiségekben, szőnyeges, selymes magánlakásokban, de szállóbeli szobákban, kávéházi különtermekben tombol a kártyaszennvedély, a hirtelen meggazdagodni vágyó, romlott idegzetű páriák — mint gyűrött pillangók a láng láttán — keringenek a zöld asztal körül.

Hogy kártyás Budapest gondosan titkolt játékszobáiba, a rejtett, függönyös tapétaajtók mögött folyó játékoséletbe betekintést nyerjünk, felkerestük ma Varga Sándor detektívfelügyelőt, aki nyolctagú csoportjával tizenegy év óta hivatalból figyeli a kártya- és turjáték-szenvedélyt, hogy gyakori razzákkal, rajtaütésekkel, banklefoglalásokkal ügyeljen a megengedett és az üzletszerű, a bűnös játék közti finom határvonalra. A játékszenvedélybe szédült fiatal uriflúk ezrét mentette meg, hamisjátékosok karmai közül, a biztos pusztulástól ez a keménytekintetű őszhajú rendőr.

— Ameddig csak játék lesz, addig lesz huncut-sága is a játék körül — mondja elgondolkodva a

detektívfelügyelő — játék pedig mindig lesz. Bár ebben az esztendőben nevezetesebb, nagyobb ügy — mint a híres D'Equiliers marquis esete, amikor a Reáltanoda-utcai lakásból az ablakon ugráltak ki az előkelő játékosok a rendőrség közeledtére, vagy Pülsi földbirtokos játékbarlangja, kinek Magyar-utcai lakásán az egyik társa, Posta honvédezredes agyonlőtte magát, vagy az emlékezetes Czobor-féle Borz-utcai hamis kártya-barlang — nem fordult elő. A hivatásos, üzletszerű nagy kártyások, kiket a rendőrség már megfigyelt, most Bécsbe tették át székhelyüket. Félnék az internálástól, meg aztán ez a város szegény is nekik. Mintegy százegyházy esetünk volt az év folyamán és több mint kétszáz ezer koronát foglaltunk le és juttattunk jótékony célra. Pénzben nagyobb volt az aratás, mint más esztendőben. Turfon sem volt nevezetesebb esetünk, mindössze egy hamisított-bandát fogtunk el, ezt is úgy, hogy magam megfigyeltem a gyanús nyerő játékosokat és tettenértem a totalizátor kifizető bódéja előtt.

A detektívek munkája a bűnös játékosok körül igen érdekes. Ujabbán, a „cinkelt“ (jelzett) kártyák nem divatosak, annál inkább divik azonban az ugynevezett „drótozás“, az, hogy a kávéházakban, hol ezrekbe és százezrekbe megy az alsós, vagy más megengedett commerc-játék, az egyik játékos összejátszik a partner kibicével, titkos jeleket vált és kifosztja az ellenfelét. Vagy kaszinójátéknál, hol a kibicék téteket tesznek erre, vagy arra a játékosra és a játékosok úgy intézik a játszmat, hogy mindig az veszítsen, kire nagyobb összegeket tettek fel. Ilyen helyeknek a megfigyelése igen nehéz, hejeken át való megfeszített munkát igényel, mert míg egyrészt nagy munka a titkos jeleket (köhintés, tiszkolás, krárogás, gomb- vagy kézelőigazgatás stb.) észrevenni, másrészt a kávé és a főpincér megfigyelőket állítanak fel, kik ismerik a kártyaosztály detektívjeit. Ezidén egész sor ilyen kávéházakban operáló „drótozó“ fogtak el a de-

tektívek, azonkívül öt nagy körben és klubban leplezték le a játékosokat. Szállodai, sőt magánlakásban történt tettenérés is akadt, hol ugyanis bebizonyosodott, hogy nem baráti körben megy a játék, hanem pinkával, üzletszerű alapon, hová „felhajtják“ a friss ismeretségi áldozatokat.

De a legnagyobb játék, hol másfél-két-három, vagy ennél is több millió cserél gazdát, az hozzáférhetetlen lakásokon, szigorúan zártkörű klubokban folyik. Itt a rendőrség csak följelentés nyomán csak akkor avatkozhat be, ha nem tagok is részt vesznek a játékban, vagy bárminő szabálytalanság adódik. Mivel pedig valamennyi titkos, vagy megengedett klubhelyiség és magánlakás ellenőrzését ezertagú detektívcsoporthoz sem bírná — hát folyik a tébolyodott, milliók szerencsejáték a sűrű selyemfüggönyök és vastáblák mögött, olyan összegekben, mely a fixfizetéses szellemi munkásoknak mindvégig ismeretlen fogalom, melyre csak szédülő fejfelmernek gondolni — álmukban...